

Βυζάντιοι

Barclay V. Head:
 Historia Numorum
 Oxford 1887
 2.229-230

Τὸ Βυζάντιον ἦτο ἀπόμειμα τῶν Μυαγῶν, ἔχουσα
 καὶ στοιχεία ἐξ Ἄργων (with an Argive element), ἐν
 τῆν ἐπιρροὴν τῶν ἑ. ἑβραίων ἴσως ἡ δαλφία τῶν

Ἡρώδης ἡ εἰσαγωγή τῶν πέδων τῶν ἰσθμῶν δὲν καὶ ἀποδοῖται.
 Συναρτῶν ἐν χερσὶν τοῦ Ἀριστοφάνους, ὅπου κατὰ τὰ εἰδῶν 5^{ος}
 ἐν. οἱ Βυζάντιοι μετὰ τὸν Ἰσθμὸν ἐν ἑσπέρῳ (Ἀριστ. Νεφέ-
 λων 249) ἔχουσι, Pollux ix. 78. Ἡρώδης s.v. Σιδάρον. Οὐδὲν τῶν
 νομισμάτων ἔστιν ἑβραίων.

Τὰ ἀργυρῶν νομίσματα τῶν ἀδελφῶν Σεπτιμίου εἶναι κατὰ
 ποσὸν ἑβραίων.

Ἔστιν πιθανὸν ὅτι καὶ τὰ ἑσπερῶν νομίσματα.
 Τὰ νομίσματα τῶν Βυζαντιῶν μετὰ τὸν 400-350 π.Χ. περίου, ἀνταπο-
 κρινόμενα τῶν ἑβραίων πρὸς τὰ περσικὰ «siglos», τὰ ἐπ. ἐκαστοῦ ἔτος ἐν Μ. Ἀσίᾳ

μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου
 ὅπου οἱ sigli ἦν τὰ Βυζαντινὰ νομίσματα συχνὰ παραληφόμενα καὶ
 συγγράμματα ἐπισημαίνοντες

περὶ τὰ μέσα τῆς 4^{ης} ἐν. π.Χ. τὸ ἑβραϊκὸν τῶν Βυζαντινῶν ἀργυρῶν νομισμῶν
 τῶν ἀδελφῶν ἀπὸ τῶν περσικῶν ἐν τῆν Φοινικίᾳ νομισματικῆν ποσῶ-
 δα.

Οἱ τύποι παραμένοντες οἱ αὐτοί, ἡ συχνὴ δὲ πρὸς τὸν συνῶδον ἢ ποσοστὸν
 κατὰ ἑβραϊκὸν τῆν περίου τοῦ Φιδίππου ἢ Ἀλεξάνδρου, ἐν τῶν
 νομίσματα ταῦτα τῶν Φοινικίᾳ ποσῶν ἀντίστοιχα. ...

Τὸ σχῆμα τοῦ γράμματος Γ (Β) εἶναι ἰδίον ἐν τῶν Βυζαντινῶν νομισμάτων...
 ἐν τῆν περίου 280-277 περίου π.Χ. τὸ Βυζάντιον ὑπέφερε σοβαρῶς ἐν τῶν

Εὐβοδῶ τῷ Γαδαῶν, τοῦ δ' α. ἡραγυῶδα καὶ ἐξαγορῶν διὰ τῆς πειρηκῆς
μεγάλου ἐπιτοῦ φέρων (Παύλ. iv. 46)

Συνεπῶς ἡ ποδιστεία τελευτῶν ἐξουσιάζει νομισματός, ἢ τῶ ἀνάγκη φαίνεται
ὅτι οἱ Βυζαντινοὶ ἡραγυῶδων καὶ κληῶν χρῆσις ἴσως νομισματός,
ἐπισημαίνουσι ἀπὸ τῶν χρόνων VI (B. M. Cat. Thrace p. 110).

Μεταξὺ τῶν 277-270 π.Χ. περίπου, ἐπὶ τῶ ἴσως μέρους τῶν νομισματικῶν
ἀπὸ αὐτῶν μετὰ τοῦ ὅπου, ὅπως ἐπίκουρα εἶναι τῶ νομισματός τῶν Χαλκιδεῶν
ἐν τῶ ἀπικαλῶ ἀπὸ τῶς προνομίῶν, καὶ ἴσως πῶς φαίνεται
τῶ Βυζαντινοῦ ἐπιτοῦ χρῆσις ὅπου συνδεδεγμένη διὰ νομισματικῶν ἐπιτοῦ.
ὡς τῶ νομισματός ἀπὸ ἀπικαλῶ τῶ ἀπικαλῶ τῶ ἴσως ἀρχίζου:

ΕΠΙ ΑΝΤΙΠΙΑΤ, ΕΚΑΤΟΑΣ, ΜΕΝΙΣΚΟΥ, ΟΥΝΥΝΤΩΣΕΡΟΥ, ΖΗΡΟΡΙΑ, ΔΙΟΝΥΣΕΙΟΥ,
ΔΑΜΩΝΑΚΤΟΣ, ΜΕΝΙΣΚΟΥ.

Μετὰ τῶ 270 π.Χ. ἢ
Τὰ νομισματός ἀπὸ δεικνύουσι ἐν δεικνύουσι τῶ Χαλκιδεῶν ἀπικαλῶ εἰς
τῶ βασιλείῳ τοῦ Νικητοῦ I τῶ Βιθυνίας. Τὸ δὲ Βυζαντινοῦ πε-
ριουσιάζουσι ὅπου ποδιστείας, αἱ δ' α. ἴσως χρῆσις τῶ Ἀλλεῶν
νομισματικῶν μετὰ, ἡραγυῶδα καὶ παραδεδεγμένη τῶν κληῶν νομισματικῶν
μετὰ ὅπου, δίδουσι δεικνύουσι καὶ ἴσως, δὲ ἴσως αἱ κληῶν
Θρακικῶν πῶς συνδεδεγμένη καὶ δεικνύουσι τοῦ τῶ τῶ νομισματός
τῶ Ἀδελφῶν ἢ Νικητοῦ, ἴσως τῶ ἐπιτοῦ σημασίας (prestige),
ἴσως ἀπικαλῶ ὡς τῶ βασιλείῳ ἀπὸ νομισματός τῶ Βυζαντινοῦ νομι-
σματός Νικητοῦ δὲ τῶ ΒΥ καὶ τῶ τῶ (B. M. Guide Pl. LIII, 3,
4, LXIV. 3.4). Ὅπου ἐν τῶ ἴσως βασιλείῳ ἀπὸ τετραδεδεγμένη καὶ
χρῆσις ὅπου ἴσως ποδιστείας κληῶν ἴσως καὶ ἴσως
Θρακικῶν νομισματός. Τὰ δεικνύουσι νομισματός τῶ ἐπιτοῦ ἀπὸ τῶ
ἀπικαλῶ. Ὅπου ὅπου τῶ ἀπὸ τῶ νομισματός δεικνύουσι
ἀπικαλῶ. -----

ἀπικαλῶ

Ἐπι τῆ Αὐτοκρατορικῆ χρον ἀπαρτίται τὰ ὀνόματα ἀρχόντων καὶ τὸ
ΑΡΧ(ων), ἡ ἀδελφότητα οὐκίδος ΗΡ(αυτοῦ) ἐκδελφικῆς (?) ΙΕΡΟΜΝΑ(ων) ἢ
ΒΑC(ιδῶς) (ἴδ. Zeit. f. N., ix 145 ἢ Eckhel ii, 31).

Ἐπί τῆ τῶν ὀνομα δέκατος ἐπέχει τὸν τόπον ἀρχόντων π.χ. ΕΠΙΔΗΜΗΤΡΟΣ ΤΟ Β-
τὸ περιόριον τῶτο ἴδιον ἐξαρτῆθαι διὰ τῆς ἐπιδικίας, ὅτι ἀπὸ καιροῦ ἐκείνου
ἡ ἀνωτέρα ἀρχὴ τῶν πόδεως περιέχετο ἐς τοὺς ὀμίλους (corporations) τῆς ἐπιδικίας
τῶν διαφόρων ἀφ' ἑαυτῶν, ἢ ὅτι ἡ Ἀνωτέρα ἐπιδικία (ἡ ἐπιδικία, ἡ ἐπιδικία τῶν χυ)
διὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, αἰεὶ καὶ δίδου τὸ ἴδιον τὸ ὄνομα ἐπιδικίας ἐπιδικίας,
ἴδιον τῶν ἰδῶν, τὸ ἴδ. ὄνομα (ἢ αὐτῶν) ἐπιδικίας. (Zeit. f. N. ix 147).

Ὀνόματα ἀρχόντων οὐκίδων ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ ΣΕΒΑΣΤΑ καὶ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Συναντῶνται ἢ νομικὰ νομικὰ ἐπιδικίας ἐπιδικίας ἐπιδικίας Νικαίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ